

Korea information

Utges av Svensk-koreanska föreningen

4 • 2011
Pris 15 kr

Kim Jong Il död

Svensk- Koreanska Föreningen

- Svensk-Koreanska Föreningen är en partipolitiskt obunden vänskapsförening, som arbetar för att stärka vänskapen mellan de svenska och koreanska folken och för att utveckla statliga, ekonomiska och kulturella förbindelser mellan Sverige och Demokratiska Folkrepubliken Korea, samt för att öka solidariteten med det koreanska folkets strävanden efter en fredlig och självständig återförening.
- Föreningen anordnar möten och demonstrationer, filmvisningar och utställningar för att sprida kunskap om Koreafrågan. Dessutom anordnas studier, medlemsmöten m.m.
- Vi behöver många nya medlemmar för att verkligen kunna stärka vänskapen mellan Sveriges och Koreas folk och solidariteten med det koreanska folkets strävanden för att fredligt återförening sitt land.

Demokratiska Folkrepubliken Korea spelar i dag en framträdande roll bland de alliansfria, självständiga staterna.

Ett stort antal länder i Asien, Afrika och Latinamerika har uttalat sitt stöd åt Demokratiska Folkrepubliken Koreas ståndpunkt att USA-trupperna måste dras bort från södra Korea och att landet skall återförenas självständigt och med fredliga medel. 1975 antog Förenta Nationernas generalförsamling en resolution av historisk betydelse, som kräver att de så kallade FN-trupperna (som i själva verket är USA-trupper) skall dras bort från södra Korea och att stilleståndsavtalet om Korea skall ersättas med ett fredsavtal. Även Sverige bör på alla sätt stödja det koreanska folkets kamp för fredlig och självständig återförening och verka för att USA-trupperna dras bort från södra Korea.

Bli medlem!

Som medlem får du tidningen Korea-information och annat material, bl. a. ett medlemsutskick där du får löpande information om föreningens aktiviteter och utvecklingen i Korea. Medlemsavgiften är 200 kr (sammanboende 220 kr, studerande 100 kr) och insättes på föreningens plusgiro 65 06 66 - 1.

Andra nordiska vänskapsföreningar

- Iceland-Korea Friendship and Cultural Society, Hrafn Hardarson, Bokasafn Kopavogs, Fannborg 3-5, I-200 Kopavogur, Island. Tel 91-45077.
- Venskapsföreningen Danmark-DDF Korea, Torden-skjoldsgade 14, DK-1055 København K, Danmark.
- Vennekapsforeningen Norge-Korea, Boks 40, Blindern, Oslo 3, Norge.
- Suomi-Korea-seura ry, c/o Juha Kieksi, Kytömaantie 174, FI-32200 Loimaa, Finland. juha.kieksi@saunalahti.fi

Styrelse

Christer Lundgren, Torbjörn Björkman, Reine Lars-hans, Göran Lind, Regina Munoz, Oskar Mölleby, Hendrik Pastén, Thomas Thornell.

Suppleanter: Majlis Forsberg, Rickard Stenberg.

Revisor: Harry Forsberg.

Redaktion

Redaktör och ansvarig utgivare: Christer Lundgren. Bidrag kan sändas direkt till Christer Lundgren, Brunflogatan 35, 162 53 Vällingby. Tel. 08-37 87 97.

Webbsida

www.svenskkoreanska.se

e-post: info@svenskkoreanska.se

Adress

Svensk-Koreanska Föreningen,
c/o Thomas Thornell,
Ankargatan 29 B,
824 42 Hudiksvall.

Plusgiro: 65 06 66 - 1.

Kontaktamn

För medlemmar och andra som vill ha kontakt med någon föreningsmedlem på sin egen ort lämnar vi här några namn och telefonnummer:

Domsjö: Torbjörn Johansson, tel 0660-169 38.

Gislaved: Curt Vang, tel 0371-14026.

Göteborg: Daniel Uppström, tel 0708-12 24 49.

Hudiksvall: Thomas Thornell, tel 0650-941 35.

Kristianstad: Arne Larsson, tel 044-12 50 39.

Malmö: Rikard Stenberg, tel 040-46 11 02.

Ystad-Österlen: Gunnar Borgström, tel 0411-61053.

Örebro: Jan Tell, tel 019-33 02 41.

Målet är att få kontaktnamn på alla orter där vi har medlemmar, så meddela oss om du tillåter att vi sätter ut ditt namn.

Tryck: Vällingby Tryckeri, Stockholm 2011.

**Katastrofhjälp åt Korea
plusgiro 448 27 03-8**

Kim Jong Il – folklig ledare och stor statsman

*Måndagen 19 december nåddes världen av den tragiska nyheten att Koreas ledare **Kim Jong Il** har gått bort.*

Kim Jong Il tillbringade större delen av sin tid med att resa runt i landet för att lyssna på folket och ge vägledning. Det var under en sådan resa som han, den 17 december kl 08.30 lokal tid, utsattes för en sådan fysisk och mental ansträngning att hans liv inte gick att rädda.

Kim Jong Il började arbeta för Koreas Arbetarpartis centralkommitté 1964 och har sedan dess hängivet ägnat sitt liv åt att tjäna det koreanska folket. Hans utnämning till högste befälhavare för Koreanska Folkarmén i ett mycket svårt läge den 24 december 1991 hade stor betydelse för stabiliteten på Koreahalvön och för det koreanska folkets välfärd och självständighet.

Under de följande åren drabbades norra Korea hårt av naturkatastrofer. President **Kim Il Sung**s bortgång i juli 1994 var ett mycket hårt slag. Kim Jong Il genomförde songunpolitiken, ledde det koreanska folket i den mödosamma marschen och fortsatte kraftfullt kampen för de mål och ideal som president Kim Il Sung stod för.

Sedan 1997 var han generalsekreterare för Koreas Arbetarparti. Med songunpolitiken lade han grunden

Att normalisera relationerna med USA har högsta prioritet för DFRK. Kim Jong Ils möte med USA:s dåvarande utrikesminister Madeleine Albright i Pyongyang i oktober 2000 såg ut att bli en vändpunkt i förhållandet till USA innan Washington lade om sin Koreapolitik.

Det historiska toppmötet mellan ledarna för norra och södra Korea, Kim Jong Il och Kim Dae Jung, i juni 2000 var en milstolpe för den koreanska nationen och sågs världen över som en hoppfull början på den nya årtusendet.

för DFRK:s utveckling till en stark och blomstrande socialistisk stat. Hans kraftfulla politik befäste freden i Ostasien och öppnade vägen till en fredlig och självständig återförening av Korea enligt principen ”av vårt folk självt”, som manifesterades vid det nord-sydliga toppmötet i Pyongyang i juni 2000.

Vid den betydelsefulla partikonferensen 2010 omvaldes Kim Jong Il som generalsekreterare för Koreas arbetarparti, ett beslut som hälsades med varm entusiasm och glädje av det koreanska folket och av Koreavänner runt om i världen.

Kim Jong Il lade stor vikt vid att stärka de traditionella banden med Kina och utveckla samarbetet mellan länderna på alla områden. I augusti 2010 träffade han Kinas president Hu Jintao i Changchun, huvudstad i provinsen Jilin, i slutet av ett fem dagars besök i Kina.

Kim Jong Ils bortgång är ett hårt slag mot den koreanska nationen. Men tack vare folkets ideologiska enighet kommer man att övervinna även denna nya prövning.

Kim Jong Il föddes den 16 februari 1942 och avled 17 december 2011. Svensk-Koreanska föreningen uttryckte sina djupaste kondoleanser till general **Kim Jong Un**, vice ordförande i Koreas Arbetarpartis centralkommittés centrala militärutskott, och till och det koreanska folket.

Kim Jong Ils besök i Ryssland i augusti 2011, där han bland annat träffade president Dmitrij Medvedev, var en betydande diplomatisk framgång för Demokratiska Folkrepubliken Korea och en markering av den betydelse man tillmäter vänskapen med Ryssland.

Tal i FN:s generalförsamling

Detta år markerar 20-årsdagen av DFRK:s medlemskap i FN, konstaterade DFRK:s biträdande utrikesminister **Pak Kil Yon** i FN:s generalförsamling den 28 september. Han sade bland annat:

DFRK har förblivit lojalt mot FN-stadgans syfte och principer. Den nuvarande situationen, då internationell lag och ordning kränks och förstörs genom några stormakters egenmäktighet och despotism, kräver att medlemsländerna åter bekräftar de principer om att försvara freden och trygga suverän jämlikhet som fastställs i FN-stadgan och går vidare med reformen av FN, inklusive höjande av generalförsamlingens auktoritet.

Resolutionerna om att upplösa FN-kommandot i södra Korea och avsluta USA:s blockad mot Kuba, båda antagna i FN:s generalförsamling för längesedan, har ännu inte genomförts. Detta är ett tydligt exempel som klart visar angelägenheten i att höja FN:s generalförsamlingens auktoritet.

Det är en okränkbar legitim rättighet för det palestinska folket att sätta stopp för den israeliska ockupationen och bygga en oberoende stat och det är världssamfundets skyldighet att ta in Palestina som fullvärdig medlem av FN.

Fredsavtal

Vad DFRK och det koreanska folket mest behöver för närvarande i sin totala koncentration på ekonomiskt uppbygge är en stabil och fredlig omgivning. Till vår stora sorg har en solid mekanism för fredsbevarande ännu inte upprättats på Koreahalvön.

Nationell delning påtvingad utifrån och vapenstilleståndet, varken krig eller fred, har rått i över ett halvt århundrade. Detta är Koreahalvöns verklighet.

Det militära uppbygget och övningar för kärnvapenkrig fortsätter mot DFRK på och kring Koreahalvön trots den enhälliga önskan och kraven från folken som strävar efter fred och

DFRK försvarar freden och FN-stadgan framhöll biträdande utrikesminister Pak Kil Yon inför FN:s generalförsamling den 28 september.

stabilitet inom och utanför halvön. Så en ytterst farlig situation som kan leda till krig inträffar periodiskt på halvön.

De nuvarande omständigheterna hotar inte bara DFRK:s suveränitet och säkerhet allvarligt, utan hindrar det koreanska folkets ansträngningar för fredlig utveckling på alla sätt.

Den grundläggande orsaken till de växande spänningarna på halvön är fientligheten mellan DFRK och USA, som skapar misstro och konfrontation.

Så länge fientliga relationer kvarstår mellan DFRK och USA, undertecknarna av vapenstilleståndsöverenskommelsen, vari de riktar vapen mot varandra, kommer varken ömsesidig misstro och konfrontation att försvinna eller frågan om kärnvapenfrihet på halvön att smidigt lösas.

Det var därför som DFRK åter föreslog förra året att samtal skulle hållas för att ersätta vapenstilleståndet med ett fredsavtal.

Slutandet av en fredspakt som en process för att genomföra den resolution som antogs vid FN:s 30:e generalförsamling 1975 kommer att vara den mest effektiva förtroendebyggande åtgärden för att undanröja misstron mellan DFRK och USA och, vidare, en dynamik som kommer att garantera halvöns kärnvapenavrustning.

Kärnvapenavrustning

Kärnvapenavrustning på Koreahalvön är president **Kim Il Sung**s instruktion.

Den kärnvapenavrustning av halvön som stipuleras i det gemensamma uttalandet [vid sexpartssamtalen] 19 september 2005 är en process för att göra hela Koreahalvön till en kärnvapenfri zon på basis av fullständigt bortdragande av det faktiska kärnvapenhotet mot den utifrån, på ett verifierbart sätt.

Kärnvapenfrågan på Koreahalvön är helt och hållet en produkt av USA:s fientliga politik och hot om kärnvapenkrig mot DFRK och därmed är det USA som har ansvaret och möjligheten att undanröja den grundläggande orsaken till det. Hade USA inte hotat DFRK med kärnvapen efter att ha fört in dem i södra delen av Koreahalvön, så skulle kärnvapenfrågan inte ha uppkommit.

DFRK kommer att göra hållbara ansträngningar för att bygga en solid och varaktig fredsbevarande mekanism på Koreahalvön och fortsätta att samarbeta med de berörda parterna för att återuppta sexpartssamtalen utan förhandsvillkor.

Självständig återförening

Det är mycket olyckligt att de interkoreanska relationerna, som hade värmts upp efter publiceringen av den gemensamma 15 junideklarationen [2000] har blivit extremt allvarliga sedan de nuvarande sydkoreanska myndigheterna tog makten. En atmosfär av konfrontation och krig mot de egna landsmännen råder på Koreahalvön.

Forts. nästa sida.

Snabba ekonomiska framsteg

DFRK gör snabba framsteg i arbetet för att bygga landets välstånd. Regeringen främsta mål är att förbättra folkets levnadsstandard och ansträngningarna ger tydliga resultat.

I förra numret av Korea-information rapporterade **Daniel Upström** om intryck från ett besök och noterade påtagliga framsteg under de fyra åren sedan han senast besökte landet. Andra besökare ger samma bild. Och antalet mobiltelefoner i landet uppges nu ha passerat miljonstrecket.

I den officiella rapporteringen nämns exempel på snabba framsteg under det gångna året. Här är några:

För vattenkraftverket Huichon har stora dammar och en 10 km vattentunnel byggts på rekordtid. Dammarna, som normalt skulle ha tagit tio år att bygga, var klara efter bara 700 dagar.

Utbyggnaden av vattenkraften har hög prioritet och flera stora och små kraftverk har byggts eller håller på att byggas. Kraftverket Huichon, som beräknas vara klart 2012, blir det största av de vattenkraftverk som byggts på senare tid i Korea. Det är

en jättesatsning som engagerar hela partiet, hela armén och hela folket.

I Mansudaeområdet i Pyongyang växer bostadshus med lägenheter upp snabbt. Ett 26-våningshus blev klart på mindre än fyra månader och ett 45-våningshus på bara 89 dagar efter att grunden var lagd.

Provinsen Södra Hamgyong framhålls som ett föredöme. Där har Vinalonkomplexet 8 februari utrustats med moderna produktionsprocesser

Kraftverket Huichon blir det största av de vattenkraftverk som byggts på senare tid i Korea.

för att producera stora mängder tyg av god kvalitet av vinalonfibrer och Hungnams konstgödsselfabrik har på kort tid genomfört första steget i ett förgasningsprojekt för att producera konstgödsel av inhemska råvaror med inhemskt bränsle. Taehung-ungdomens hjältegruva har börjat producera magnesiumprodukter med lokalt tillgängliga råvaror i stället för koks. Rongyang-gruvan har moderniserats. Maskinkomplexet Ryongsong har tillverkat modern geotermisk utrustning och i Tanchons hamn har en fördämning på långt över en kilometer blivit klar på mindre än två år trots svåra naturförhållanden—ett jobb som beräknats ta omkring tio år.

Att jordbruket är en trång sektor är bekant, men den ovan nämnda konstgödsselfabriken är inte ett enstaka fall. Den rapport som FN-organen FAO och WFP publicerade i november, och som presenteras i en annan artikel i detta nummer av Korea-information, konstaterar att livsmedelsproduktionen ökat, främst på grund av att mängden konstgödsel gått upp med 50 procent jämfört med förra året och att det även finns bättre tillgång på diesel och elektricitet.

Forts.

I botten på denna situation ligger den fundamentala motsättningen och konfrontationen om formeln för återförening av Koreahalvön.

Vilken sorts återföreningsformel koreanerna väljer under de nuvarande omständigheterna där skilda ideologier och system existerar i norr och söder är en fråga som har med nationens öde att göra, det vill säga nationell återförening eller nationell katastrof.

I den gemensamma 15 junideklarationen 2000 erkände norra och södra Korea att nordsidans förslag om en federation på låg nivå och sydsidans förslag om konfederation har gemensamma drag och överenskom att arbeta för återförening i den riktningen.

Den interkoreanska överenskommelsen i den gemensamma 15 junideklarationen hyllades och stöddes fullständigt av alla

landsmän och hela världen inklusive FN.

De nuvarande sydkoreanska myndigheterna förfäktar emellertid "enande" som förutsätter den andra sidans kollaps, och förnekar fullständigt den gemensamma 15 junideklarationen i vilken nord och syd hade kommit överens om återföreningsformeln.

Som en konsekvens av det har de interkoreanska relationerna nått en kokpunkt och faran för krig växer.

Koreahalvöns verkighet visar att de sydkoreanska myndigheternas argument om "enande" leder till krig, medan DFRK:s federationsförslag leder till fred.

Federationsförslaget är en realistisk möjlighet som förutsätter samexistens och det bästa valet för att förhindra krig och åstadkomma fredlig återförening. Det är ett rimligt förslag som över-

ensstämmer med regionens och grannländernas intressen.

Om de nuvarande sydkoreanska myndigheterna verkligen vill avspänning på Koreahalvön och förbättrade interkoreanska relationer, bör de distansera sig från konfrontationens antifreds- och antiåterföreningsinställning och övergå till att respektera och fullständigt tillämpa den gemensamma 15 junideklarationen och 4 oktoberdeklarationen som norra och södra Korea hade kommit överens om på högsta nivå.

DFRK kommer att fortsätta att göra alla ansträngningar för att stärka vänskapen och samarbetet med FN:s medlemsländer i linje med sin utrikespolitik av oberoende, fred och vänskap, försvara fred och säkerhet på Koreahalvön och i resten av världen och främja mänsklighetens gemensamma utveckling och välstånd.

Biståndsbehov trots ökade skördar

Trots att skördarna i DFRK i år beräknas bli 8,5 procent högre än förra året kommer livsmedelsbistånd att behövas för omkring tre miljoner nordkoreaner under 2012, varnade FN-organen FAO och WFP i en rapport i november.

Totalt ökar skördarna trots att över-
svämningar och tyfoner i juli och augusti slog hårt särskilt mot majsodlingarna i de viktiga spannmålsproducerande provinserna Norra och Södra Hwanghae. Produktionen av sojabönor ökade med omkring 60 procent jämfört med förra årets låga nivå, men fortfarande är produktionen av bönor och ärtväxter för låg med tanke på proteinbehovet, enligt rapporten.

Den ökade livsmedelsproduktionen beror huvudsakligen på bättre tillgång på konstgödsel (omkring 50 procent mer än förra året), diesel och elektricitet.

Utvärderingen, som gjordes i oktober, gäller skördarna under huvudsäsongen 2011 och beräkningar för vårsäsongen 2012. Skörden beräknas till knappt 5,5 miljoner ton baslivsmedel, vilket omräknat till förädlade spannmål och spannmålskvivalenter motsvarar 4,66 miljoner ton – att jämföra med det beräknade behovet på 5,40 miljoner ton.

Beräkningarna visar att DFRK behöver importera 739 000 ton spannmål. Den planerade kommersiella importen är 325 000 ton, vilket innebär att ytterligare 414 000 ton behövs för att täcka minimibehovet.

De dåliga skördarna under vårsäsongen 2011 har också resulterat i

Missväxt i jordbrukskollektivet i Soksa i Södra Wanhgaeprovinen. Efter 60 dagars ihållande regn i somras dränktes åkrarna och majs och ris utvecklades dåligt.

Pak Su Dong, ledare för jordbrukskollektivet i Soksa i provinsen Södra Wanhgaeprovinen, berättar för Ulrika Årehed Kågström, generalsekreterare i Svenska Röda Korset, och Jim Dawe, svensk delegat i DFRK, om missväxt efter de ihållande regnen i somras. 75 procent av majs-skörden gick förlorad och ris-skörden tjänar bara till djurföda.

Foto: Karin Tengby, Röda Korset.

brist på utsäde av vete och korn samt sättpotatis.

Från maj till september 2011 led en stor del av befolkningen långvarig brist på mat. Antalet undernärda barn som togs in på pediatrika kliniker rapporteras ha ökat med 50-100 procent och antalet barn med låg vikt vid födseln sägs också ha stigit kraftigt.

Skör humanitär situation

Svenska Röda Korset, som har besökt byar i södra Nordkorea, rapporterar om en skör humanitär situation för en redan hårt utsatt befolkning.

Den svenska delegationen besökte byar i södra Hwanghae-provinen, ett jordbruksområde som även försörjer andra delar av Nordkorea med mat.

I byn Soksa berättade ledaren för jordbrukskollektivet, **Pak Su Dong**, att han ligger sömnlös av oro eftersom skörden är så dålig i år. Han berättade att de inte hade sett solen under 60 dagar från i slutet av juni och hur regnet öste ner och dränkte åkrarna och husen. Pak Su Dong uppskattade att 75 procent av skörden gått förlorad och att nästan alla husen i byn kollapsade av de ihållande regnen.

Regnen i juni och juli gjorde att omkring 10 000 familjer miste sina hem

i södra Hwanghaeprovinen. Husen raserades av tyngden av regnmängderna. Röda Korset levererade nödhjälp till familjerna och tre månader senare är nu de flesta husen återuppbyggda av byborna. Inom kort slår vinterkylan till i landet.

– Vi har varit i landet för att följa upp vår verksamhet i landet som genomförs av den lokala rödakorsföreningen. Vi har kunnat konstatera att Röda Korset spelar en viktig roll för många människor och att våra insatser når miljontals utsatta, säger **Pia Stavås Meier**, internationell chef i Svenska Röda Korset.

Svenska Röda Korset har bistått Nordkorea genom den nationella rödakorsföreningen sedan 1995 och föreningen är den största humanitära aktören i Nordkorea.

Drygt 600 000 människor har fått tillgång till rent vatten och avlopp och Röda Korset bistår omkring åtta miljoner människor genom drygt 2 000 vårdenheter med antibiotika och annan medicin. Arbetet i landet är framför allt inriktat på att förbättra hygien och saniteten för folk på landsbygden för att undvika sjukdomar och minska barn- och mödradödligheten.

Sextio år av sanktioner

Den svåra livsmedelssituationen i DFRK, som FAO, WFP och Röda Korset rapporterar om, beror inte bara på naturkatastrofer. Dess främsta orsak är USA:s sanktioner mot Demokratiska Folkrepubliken Korea.

Sanktionerna går hårt ut över befolkningens levnadsstandard men har inte lyckats åstadkomma den regimförändring som varit USA:s mål alltsedan Koreakriget.

Sanktionerna är en form av krigshandlingar, i grunden ett massförstörelsevapen riktat mot befolkningen. Deras främsta effekt är brist på el, bränsle och mat. De har ett klart syfte: att utarma, skada och döda människor och därigenom destabilisera landet.

Liksom sanktionerna mot Irak är USA:s flera decennier långa blockadpolitik mot Demokratiska Folkrepubliken Korea ett brott mot mänskligheten. Sanktionerna mot Irak hade enligt FAO:s vetenskapsmän redan 1995, alltså långt före invasionen 2003, lett till 576 000 barns död. Då USA:s dåvarande utrikesminister **Madeleine Albright** tillfrågades om hon ansåg detta rimligt, svarade hon att det var värt detta pris.

Sex decenniers blockad

I mer än sex decennier, sedan Koreakrigets utbrott 25 juni 1950, har USA byggt upp ett komplicerat system av restriktioner för handel, finanser och investeringar gentemot Demokratiska Folkrepubliken Korea. Redan tre dagar efter krigsutbrottet införde president **Truman** totalt embargo mot all export till norra Korea och alltsedan dess har sanktioner varit en grundbult

i USA:s relationer till DFRK.

Sanktionerna mot DFRK är av flera slag:

a) hinder för export och import – såväl bilaterala som multilaterala (FN:s säkerhetsrådsresolutioner 1718 och 1874).

b) finansiella sanktioner

c) trakasserier mot fartyg och flygplan

USA:s Office of Foreign Assets Control (Kontrollkontoret för utländska tillgångar) publicerar regelbundet sammanställningar över USA:s sanktioner mot olika länder, däribland mot Nordkorea. Den senaste sammanfattningen gavs ut i september 2010 och omfattar lämpliga hänvisningar till bland annat ”Trading With the Enemy Act” (Lagen för handel med fienden). Men det finns betydligt fler restriktioner än vad som framgår av den rapporten.

Sjöröveri

För några år sedan fick DFRK inte tillgång till pengar de hade i en bank i Macau i Kina, eftersom USA lyckades stoppa denna transaktion, och 2009 sjörövade USA i samarbete med Spanien en båtlast med vapen som Nordkorea fullt legalt skulle exportera till Jemen.

Produkter från norra Korea får inte importeras till USA, vare sig direkt eller genom tredje land, utan tillstånd från Office of Foreign Assets Control. Importörer måste för kontrollkontoret redogöra för om produkten kan användas för spridning av missilteknologi, för utveckling av elektronik, rymdsystem eller utrustning samt för militära flygplan.

USA har förbud mot att exportera vissa varor till Nordkorea: vapen med tillhörande material och lyxvaror.

USA-invånare får inte heller äga, leasa, driva eller försäkra båtar med nordkoreansk flagg. Brott mot dessa lagar straffas med böter upp till en miljon dollar eller upp till 20 års fängelse.

USA har också pressat sina allierade Japan och Sydkorea att radikalt strypa det ekonomiska utbytet med Nordkorea.

Sanktionerna har hindrat DFRK från att bygga upp en stabil exportmarknad. Bland annat tvingades det svenska företaget Noko jeans, som startade tillverkning av jeans i Nordkorea, att upphöra med det samarbetsprojektet, bland annat därför att PUB tvärt avbröt ett överenskommet sällsamarbete men också för att den amerikanska tullen kunde beslagta jeans som skickades till USA.

Vrede mot USA

USA vill visa sin makt och destabilisera Nordkorea för att tvinga fram ett systemskifte. Syftet är att bryta ner moralen och undergräva regimen. Effekten tycks dock bli den motsatta: Vrede och ilska mot USA, starkare uppslutning bakom regeringen.

Demokratiska Folkrepubliken Korea å sin sida vill visa att man inte accepterar kränkningar av sina rättigheter som en självständig stat.

Landets regering vädjar till omvärlden om hjälp och gör samtidigt allt man förmår för att bygga upp ekonomin. Bland annat har ett antal nya kraftverk förbättrat elförsörjningen. Det ekonomiska utbytet mellan Kina och DFRK har vuxit stadigt under det senaste decenniet och särskilt de senaste åren. DFRK har också goda handelsrelationer med företag i andra länder, däribland Ryssland, Egypten och Brasilien.

Vänskap med Ryssland viktig för fred

I ett uttalande för den ryska nyhetsbyrån *ITAR-Tass* underströk **Kim Jong Il** betydelsen av relationerna mellan DFRK och Ryssland inom alla områden av politik, ekonomi, kultur och militära frågor – ett samarbete som formellt bekräftats i tre tidigare avtal mellan de två länderna.

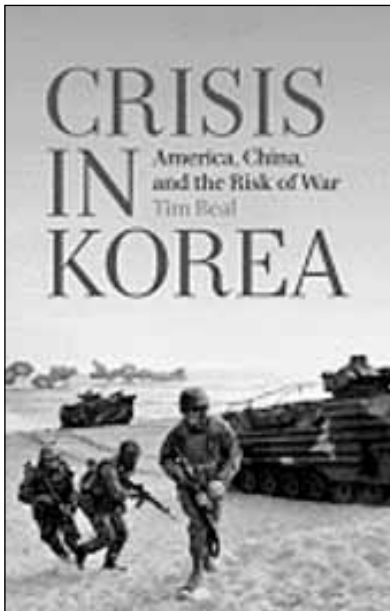
Han framhöll att kärnvapenfrågan på Koreahalvön är en följd av USA:s allvarliga krigshot samt att DFRK:s regering vill normalisera relationerna med såväl USA som Japan och håller fast vid president Kim Il Sung's principiella ståndpunkt att göra hela Koreahalvön kärnvapenfri.

Att Dmitrij Medvedev talade om DFRK som en partner var en markering från rysk sida. Ryssland vill ogärna se en ytterligare skärpning av det militära läget. Planerna på en gasledning och järnvägsförbindelser via norra Korea till södra Korea bidrar till fred och stabilitet på Koreahalvön.

Koreas nyckelroll i stormaktsspelet

Koreahalvön brukar liknas vid en råka mellan valar, men halvöns strategiska betydelse är förvånansvärt stor. Denna nyutkomna bok belyser Koreas roll i stormaktsspelet och riskerna för ett nytt krig.

USA:s relativa försvagning och Kinas växande betydelse gör att maktbalansen i Ostasien – och i världen – håller på att förskjutas. Ännu en tid har emellertid USA en förödande militär överlägsenhet och inom vissa kretsar finns frestelsen att angripa Kina ”innan det är för sent”. Det är

Tim Beal

Crisis in Korea. America, China, and the Risk of War
Pluto Press, London

i det perspektivet man bör förstå den skärpta situationen på Koreahalvön, menar den nyzeeländske Koreakännaren **Tim Beal**.

Den 26 mars 2010 förläste den sydkoreanska korvetten Cheonan under oklara omständigheter nära den omstridda, av USA ensidigt deklarerade Norra gränslinjen (NLL), i Koreas västra havsområden. Den sydkoreanske presidenten **Lee Myung-bak** lät tillsätta en undersökningskommission (där svenska marinexperter medverka-

de), vars slutrapport anklagade norra Korea för att ha torpederat fartyget.

Men kommissionen var politiskt styrd av försvarsdepartementet och de bevis den lade fram var uppenbart falska, vilket både påvisats av kritiken i södra Korea och konstaterats av den ryska undersökningskommission som tillåtits granska fakta i målet.

(På Svensk-Koreanska Föreningens webbsida finns en sydkoreansk film som kritiskt granskar den officiella rapportens slutsatser.)

Denna händelse har tagits som förevändning för en skärpt konfrontationspolitik och militär uppladdning mot nordsidan från den sydkoreanska militären och USA.

Militariserad supermakt

USA:s militarisering har utvecklats snabbt, så att USA nu står för hälften av världens militära utgifter är den främsta internationella vapenförsäljaren, och vapen ser ut att bli dess största exportprodukt. USA:s affärer är inte längre affärer, utan krig.

Kinas växande makt gör att det i USA finns en frestelse att angripa Kina ”innan det är för sent”. Som författaren framhåller, får vi hoppas att det aldrig sker, men det är i det perspektivet man måste se Koreafrågan.

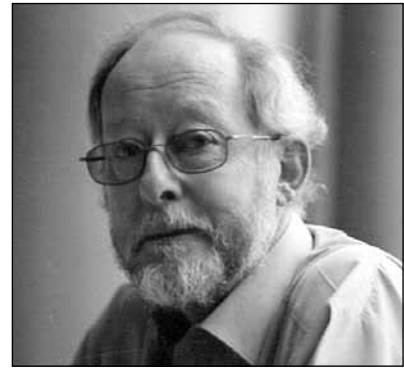
Eller som han skriver på ett ställe:

... En tänkbar konsekvens av detta är att det finns de i ”världens största och mest erfarna militärmakt” som anser att det nu är tid för att ge Kina näsblod – och vilken plats vore bättre för det än Korea?

Ur västs perspektiv är Nordkorea den icke erövrade, otämjda, ”främmande” delen av Korea, medan Sydkorea i västvärldens ögon är ett snällt och välanpassat lydland, som uppför sig som det förväntas och skickar soldater till krig för USA:s intressen när dess herrar i Washington så begär. För detta belönas de bland annat med goda affärskontrakt.

Södra Korea (ROK) är idag en relativt rik stat med begränsad suveränitet. Norra Korea (DFRK) är fattigt, men fullt suveränt.

Fattigdomen i norr har sina förklaringar. Den viktigaste orsaken är

Tim Beal var innan han nyligen pensionerades professor vid School of Marketing and International Business vid Victoria University i Wellington Nya Zeeland.

USA:s sanktionspolitik, som kommenteras utförligt i boken.

DFRK:s strävan är att åstadkomma en fredlig och självständig återförening genom hela nationens samlade ansträngningar. Högerkrafterna i södra Korea, med uppbackning av USA, vill istället driva fram en kollaps för regimen och samhällssystemet i norr och lägga under sig hela Koreahalvön.

Vid det nord-sydliga toppmötet i Pyongyang 2000 anslöt sig båda sidor till idén om att steg för steg utveckla samarbetet mellan de två delarna av landet med sikte på att bilda en konfederation med respekt för de skilda politiska systemen. Handel och turism mellan norr och söder tog fart under presidenterna **Kim Dae Jung** och **Roh Moo Hyun**, men fick ett tvärstopp 2008 då Lee Myung-bak blev president i södra Korea. Sedan dess har det varit konfrontation som gällt från sydkoreansk sida. Resultatet av de två nord-sydliga toppmötena har omintetgjorts.

Förevändning för skärpning

Den officiella så kallade förklaringen av Cheonans förlisning är alltså falsk – och allt tyder på att det är avsiktligt.

(Tim Beal påpekar att Cheonanhändelsen har stora likheter med bombningen 1987 av det sydkoreanska passagerarflygplanet KAL 858, vilken påstods vara ett verk av nordkoreanska agenter.)

Cheonans förlisning togs av den sydkoreanska militären och USA som

förevändning för en skärpt konfrontationspolitik och militär uppladdning mot nordsidan.

Varken Ryssland eller Kina såg bevisningen som övertygande. Däremot tycks de ha dragit slutsatsen att upptrappningen efter Cheonan-händelsen, vars syfte sades vara att ”avskräcka Nordkorea”, i själva verket riktade sig mot Kina.

Ett kapitel behandlar den så kallade Northern Limit Line (NLL), alltså den av USA i augusti 1953 ensidigt proklamerade demarkationslinjen i Koreas västhav, och där tillför han en del viktig information som jag inte sett tidigare.

I det omstridda området inträffade två större incidenter 1999 och 2002 och ytterligare en sammanstötning i november 2009. DFRK har gjort flera försök att förhandla fram en lösning och dämpa spänningarna i detta område, men de har konsekvent avvisats av sydsidan.

Övningar för kärnvapenkrig

Ett annat kapitel handlar om de militärövningar som USA och den sydkoreanska krigsmakten genomför. De utgår från scenariot om en kollaps i norr och en militär invasion. Författaren citerar en amerikansk militär kommentator som menar att de nordkoreanska protesterna är omotiverade och rutinmässiga eftersom dessa övningar genomförts årligen sedan 1996. Han kommenterar:

Det är ett vanligt men fullständigt felaktigt argument att hävda att någonting blir acceptabelt bara för att det inträffar ofta. Kvinnan som klagar över att hennes make rutinmässigt spöar upp henne är inte mindre ett offer för att våldet är rutin.

De gemensamma militärövningarna har tre beståndsdelar: träning för massiv förstärkning av USA:s militär i Korea, för att säkra det sydkoreanska uppmarschområdet och för invasion av norra Korea.

Tim Beal skildrar ingående de planer för kärnvapenkrig i Korea som den amerikanska krigsmakten utarbetat – scenarier (contingency plans, CONPLAN) och krigsplaner (operational plans, OPLAN).

I det maktspel som boken belyser

ingår också den psykologiska krigsföringen.

Krigspropaganda

USA:s oupphörliga indoktrinering av den allmänna opinionen, både på folklig nivå och inom eliten, har byggt upp fiendlighet mot Nordkorea som blivit en drivkraft i sig själv.

Detta präglar också opinionsbildningen i vårt eget land, där saklig och balanserad nyhetsrapportering om Korea är ytterst sällsynt och det som skrivs och sägs i media nästan uteslutande är politisk desinformation.

En konsekvens av denna indoktrinering är, skriver han, att ”ett växande antal amerikaner och sydkoreaner tror att DFRK står nära en kollaps, eller åtminstone håller på att bli mer sårbart, och att tiden närmar sig för vad många har längtat efter och drömt om i nästan 60 år: förstörelsen av DFRK och Koreahalvön enad under Söuls förvaltning och under Washingtons överinseende. Den underliggande orsaken för det är antagandet att belägringen av Nordkorea – särskilt sanktionerna som har pågått landet – har önskad effekt.”

Men detta är en falsk och farlig föreställning, menar bokens författare.

Visserligen har sanktionerna haft och har förödande effekt. Handelsembargot mot DFRK är det mest långvariga någonsin mot något land. I boken presenteras beräkningar på vad det kostat landet i pengar räknat – och det rör sig om astronomiska belopp!

Sanktionernas främsta effekt är brist på el och mat. De är en form av krigshandlingar, i grunden en form av massförstörelsevapen riktat mot befolkningen. De har en klar effekt: att döda, skada och utarma människor, och det är också avsikten med dem. USA:s flera decennier långa blockadpo-

litik mot DFRK är ett brott mot mänskligheten, menar Tim Beal.

Ensidig fiendskap

Trots de skärpta sanktionerna har DFRK:s ekonomi stabiliserats och utvecklats kraftigt sedan början av 1990-talet. I själva verket är DFRK:s växande ekonomiska framgångar sannolikt en viktig anledning till den skärpta konfrontationspolitiken.

Tim Beal påpekar att den 60-åriga fiendskapen mellan USA och DFRK huvudsakligen är ensidig, från USA mot DFRK. DFRK hotar inte USA:s intressen på något annat sätt än genom att hävda sitt oberoende. Tvärtom präglas DFRK:s politik gentemot USA genomgående av önskan om ”fredlig samexistens” och normalisering av relationerna. Vad DFRK vill sammanfattar han i tre punkter:

1) Bort med hotet från USA.

2) Bort med USA:s trupper från Koreahalvön.

3) Fredsavtal med USA för att avsluta Koreakriget.

Tim Beal efterlyser en nystart: Acceptera Nordkorea som det är – en suverän stat med egna intressen. Men två faktorer talar emot en sådan fredlig politik, menar han: Dels militariseringen av det amerikanska samhället, dels det faktum att spänning i Ostasien håller Sydkorea och Japan kvar i allians med USA mot Kina. Koreafrågan är för USA ett instrument för att behålla greppet över Japan och Sydkorea och försätta Kina i ett dilemma. Föreställningen om ”hotet från Nordkorea” är grundläggande för att Japan ska acceptera att USA behåller sin bas på Okinawa.

Tim Beals bok är en nykter och skarp analys av spänningarna i en region som blir alltmer central i världspolitiken. De risker han pekar på bör tas på stort allvar. De bör få konsekvenser även för Sveriges agerande i Koreakonflikten.

Christer Lundgren

Hans Blix om kärnsäkerhet

Hans Blix, svensk advokat och fd generaldirektör för internationella atomenergiorganet IAEA, säger att USA:s och Sydkoreas förhandsvillkor att Nordkorea ska sluta anrika uran försvårar försöken att få igång sexpartssamtalen. Vid ett besök i Söul i november sade han också

att kärnsäkerhetstoppmötet i Söul i mars inte kommer att bli en diskussion om kärnvapenedrustning och frågor om Nordkorea. ”Frågan om icke-spridning kommer inte upp.” Hans Blix ledde FN:s kommission för verifikation av massförstörelsevapen i Irak för ett decennium sedan.

Falsk kampanj om mänskliga rättigheter

DFRK avvisar med skärpa den internationella kampanj om mänskliga rättigheter i norra Korea som USA och de sydkoreanska myndigheterna driver.

Nyhetsbyrån KCNA betecknar i ett uttalande 30 november USA:s kritik som ”ett oklokt agerande av den värsta förbrytaren mot mänskliga rättigheter”.

“USA framställer sig själva som en domare över mänskliga rättigheter på den internationella arenan. Det är löjligt av dem att kritisera ett annat lands agerande i fråga om mänskliga rättigheter.”

Uttalandet ger exempel på USA:s

förakt för mänskliga rättigheter och fortsätter:

”USA:s syfte med att driva frågan om mänskliga rättigheter är uppenbart. De ser de oberoende länderna som en nagel i ögat och gör väsen kring mänskliga rättigheter för att fläcka ned DFRK:s anseende.”

”Det är DFRK:s regerings orubbliga politik att främja folkets väl. Hela folket åtnjuter fullständigt verklig frihet och rättigheter tack vare statens politik, som garanterar deras rättigheter på ett ansvarsfullt sätt.”

“Hela landet bildar en stor harmonisk familj där hela folket hjälper och vägleder varandra framåt. USA vill bedra världen genom ännu en ’offensiv för mänskliga rättigheter’ mot DFRK, men andra länders folk är inte blinda.”

Uttalandet föranleddes av ett möte i Washington om mänskliga rättigheter i norra Korea med folk som formar USA:s utrikespolitik, enligt KCNA.

Den 9 december citerade KCNA en bulletin från Kommittén för Koreas fredliga återförening, som rapporterade om de sydkoreanska myndigheternas omfattande smutskastningskampanj i Korea och utomlands om mänskliga rättigheter i norra Korea. Bland annat var regimen i Söul (tillsammans med USA) drivande bakom ett resolutionsförslag i frågan i FN:s generalförsamling. En talesman för DFRK:s utrikesdepartement framhöll, enligt Asia One, att den resolutionen var ett uttryck för ”dubbelmoral i fråga om mänskliga rättigheter” och att den var ”full av förfälskningar och påhitt”.

Forskarsamarbete främjar öppenhet

Forsknings- och utvecklings-samarbete mellan grupper och individer i olika delar av världen är viktigt för att främja utbyte av kunskap, en öppen och kontinuerlig dialog och därmed ömsesidig utveckling.

När det gäller ett sådant samarbete mellan forskare i DFRK och globala forskningsorganisationer tillkommer flera viktiga värden, eftersom forskare i västliga länder i allmänhet har begränsade kunskaper om utvecklingen i DFRK. I västliga medier sprids många missuppfattningar om denna utveckling. Å andra sidan har forskare i DFRK begränsade möjligheter att följa och bidra till den löpande dialog, som förs vid globala forskarkongresser inom olika vetenskapliga discipliner.

Under Svensk-Koreanska Föreningens besök i DFRK juli-augusti 2011 uttryckte därför medlemmar av besöksgruppen önskemål om att träffa och diskutera möjligheterna för ett ökat utbyte av kunskap och erfarenheter mellan forskare i DFRK och olika globala organisationer. Detta önskemål mottogs mycket positivt av ledande representanter för Kommittén för kulturella relationer med andra

länder. En rad möten organiserades med kort varsel för besöksgruppens medlemmar i syfte att stärka den pågående och framtida dialogen mellan forskare från DFRK och medlemmar av globala organisationer.

Mot kärnvapenkonflikt

Till exempel organiserades ett möte mellan ledande medlemmar av Korean Anti War Peace Physicians (KAWPP) samt Korean National Peace Committee (KNPC) i syfte att inbjuda ledande medlemmar av den globala organisationen International Physicians for Prevention of Nuclear War (IPPNW) – som fick Nobels fredspris för sina globala insatser för några år sedan. Detta möte ledde till en konkret inbjudan från DFRK:s fredsorganisationer till en nordisk delegation från IPPNW för att diskutera gemensamma initiativ för förebyggande av framförallt nukleära konflikter på den koreanska halvön.

Inbjudan till världskongress

Med mycket kort varsel organiserades också ett möte mellan besöksgruppens medlemmar och den nationella föreningen för beteendevetare (Korean Association of Social Scientists). Syftet med detta möte var att inbjuda en delegation av forskare från DFRK till den planerade världskongressen i Manchester 2013, organiserad av den

internationella unionen för beteendevetenskaplig forskning (International Union of Anthropological and Ethnological Sciences – IUAES).

En officiell inbjudan från ordföranden för den globala organisationen IUAES till kommittén för kulturella relationer i DFRK (CCR) hade i förväg utfärdats och mottogs mycket positivt.

Arbete pågår för att diskutera delegationens bidrag till världskongressen, ekonomiskt stöd och andra praktiska detaljer för att underlätta DFRK-delegationens resa till Manchester och forskarnas bidrag till den vetenskapliga diskussionen med kollegor från hela världen. (Enbart från Kina deltar 30-40 forskarkollegor i kongressen.)

Detta senare initiativ måste ses som historiskt, eftersom delegationer av forskare från DFRK sällan bjuds in att delta i världskongresser av detta slag.

Initiativet ses därför som en högst väsentlig del av det internationella forsknings- och utvecklingsarbetet och – när det gäller ett aktivt deltagande av forskare från DFRK – som ett särskilt viktigt konfliktförebyggande, kunskapsutvecklande och fredsskapande initiativ i relation till DFRK, som i västliga medier ofta kallas ”världens mest slutna samhälle”.

Frants Staugård

Frispråkig roman om Koreas öde

Tio dagar i maj 1980 blev avgörande för utvecklingen i Sydkorea. Under den brutala militärdiktaturen som regerade landet den här tiden var tortyr, mord, avrättningar, dödsdomar vanliga.

Motståndet mot militärerna var hårt. 17 maj 1980 utfärdades undantagstillstånd och ledaren **Chun Doo-Hwan** skickade fallskärmsjägare till alla större städer. Studenterna som krävde demokrati-reformer möttes med militärmakt.

När folk såg militärens brutalitet mot demonstrerande studenter reste de sig och beväpnade sig, och snart hade de kontroll över staden Kwangju. Militären omringade staden och attackerade folkmassan som samlats runt Kwangjus stadshus. Mer än tusen människor miste livet.

Runt massakern i Kwangju snor sig romanen *Den gamla trädgården* av **Hwang Sok-Yong**.

Den gamla trädgården är en modern Arirang, det koreanska nationaleposet som handlar om hur de älskande skiljs åt av kamp och krig. O kommer ut efter ett långt

fängelsestraff för motstånd mot regimen, till ett Sydkorea han inte längre känner igen. Texten blir en beskrivning av Sydkorea och dess historia som präglas av politiskt förtryck. I ett hårt

Den gamla trädgården
Hwang Sok-Yong
Albert Bonnier Förlag

kontrollerat samhälle där det blir allt svårare att gömma sig, tvingas människan fråga sig om kampen är värd det vi offrar. Den som avsäger sig sin politiska uppfattning undgår fängelse, men O vägrar och sitter av sitt straff. Hans offer är hustrun Yunhui som han aldrig gifte sig med, och dottern han aldrig träffade.

Yunhuis far slogs mot USA under Koreakriget. För att slippa fängelse gjorde han avbön till priset av sin själsfrid. När O vägrar göra samma sak innebär det att historien som vill upprepa sig inte gör det. Lika lite som O återskapar Yunhuis fars öde, återskapar Yunhui sin mors som ensamstående mor. Yunhui är istället en Hedda Gabler som överger sitt barn och flyttar till ett annat delat land – Östtyskland. I Ostberlin deltar hon i

händelserna runt murens fall. För första gången träffar hon här en nordkorean från Pyongyang. De båda Korea kan antligen träffas.

Så länge världen är delad i två... skriver Yunhui till sin syster. Så förstår vi av Den gamla trädgården att inte bara Nordkoreas utan också Sydkoreas kamp alltid handlar om ett enat Korea.

År 2000 när Den gamla trädgården kom ut i Sydkorea rädde tö mellan Nordkorea och Sydkorea. Ledarna **Kim Jung Il** och **Kim Dae Jung** träffades och skakade hand, och Kim Dae Jung fick samma år **Nobels** fredspris för sitt arbete för försoningen mellan länderna. Kanske var det detta som möjliggjorde för Hwang Sok-Yong att 2000 släppa sin frispråkiga bok i hemlandet Sydkorea.

Vi kan utgå ifrån att Den gamla trädgården delvis är självbiografisk. 1989 reste Hwang Sok-Yong utan tillåtelse från Sydkoreas regering till Nordkorea och satt fem år i fängelse för det.

Torbjörn Björkman

Historien skrivs om i gymnasiet

Det heter att vinnaren skriver historien, och i den historieskrivningen blir ofta sanningen första offret. Att mediebilderna av Demokratiska Folkrepubliken Korea är utpräglade negativa, bygger på avsiktliga feltolkningar och direkta propagandalögner torde vara uppenbart för alla som gjort sig besväret att sätta sig in i landets historia och situation. Tyvärr är det inte bara i media som hetsen mot landet återfinns.

I sin avhandling *”Den politiska läroboken: Bilden av USA och Sovjetunionen i norska, svenska och finländska läroböcker under Kalla kriget”* från 2006 konstaterade **Janne Holmén** att beskrivningen av sovjetstaten blir ensidigt negativ och tar ”ett rejält kliv åt höger” efter Sovjetunionens

upplösning 1991. Men det är inte bara beskrivningen av Sovjetunionen som förändrats under de senaste 20 årens högervindar, även beskrivningarna av Koreakriget får små men betydande förändringar.

En mycket vanlig historiebok som används på många gymnasieskolor runt om i landet är *”Alla tiders historia”*. Boken har använts sedan slutet av 80-talet och författarna har under årets lopp gjort vissa revideringar på nya upplagor tryckts. En av dessa förändringar gäller Koreakriget och krigsutbrottet. Sådär beskrevs händelseförloppet i upplagan från 1989:

”På sommaren 1950 utbröt stridigheter mellan Nord- och Sydkorea. FN:s säkerhetsråd utpekade Nord-

korea som angripare och uppmanade nordkoreanerna att inställa fientligheterna. Då Nordkorea vägrade, rekommenderade säkerhetsrådet FN-staterna att militärt gripa in till Sydkoreas försvar.”

I 2007 års upplaga beskrivs krigsutbrottet på följande sätt:

”Den 25 juni 1950 gick nordkoreanska trupper över den 38:e breddgraden för att ’befria’ Sydkorea. Efter några dagar hade nordkoreanerna avancerat långt söderut. FN:s säkerhetsråd stämplade Nordkorea som angripare och uppmanade medlemsstaterna ’att ge sådant hjälpt till Republiken Korea som kan bli nödvändig för att slå tillbaka

Forts. sid 12

Prestigefylld fotbollsmatch mot Japan

Den 15 november spelades en VM-kvalmatch i fotboll i Pyongyang mellan DFRK och Japan. DFRK segrade med 1-0. Samma dag publicerade *Dagens Nyheter* och andra tidningar en TT-notis, som missar allt som gör denna match intressant.

Under rubriken "Nordkoreas störningar fällde Japan" ges följande information om matchen:

"Nordkorea vann den betydelselösa kvalmatchen med 1-0. Japan var redan före matchen klart för nästa kvalsteg och Nordkorea hade ingen chans att gå vidare. Japans landslag hölls kvar på flygplatsen i fyra timmar medan bagaget genomsöktes och länsades på bananer och tuggummi."

Skribenten väljer att poängtera att matchen är betydelslös för utgången av VM-kvalet, inte att detta möte var såväl ovanligt som mycket prestigefullt.

Matchens förlopp nämns över huvud taget inte, istället framföres tesen att DFRK:s seger var ett resultat av att koreanerna "störde" Japan genom att undersöka de japanska lagmedlemmarnas bagage i tullen och genom att bua under den japanska nationalsången.

Redan det faktum att matchen hölls är intressant då det var första gången på 22 år som det japanska landslaget

DFRK:s lag slår en frispark mot Japan i Kim Il Sung-stadion.

spelade i DFRK. Att vinna matchen var en stor prestigefråga för båda lagen. Japan var obesekrat i 18 matcher i rad och för DFRK handlar matchen om att även på den sportsliga arenan besegra den forna kolonialmakten. DFRK satsade också allt i matchen och dominerade fullständigt. Man missade en målchans i 23:e minuten men gjorde det avgörande målet genom en nickning i 50:e minuten.

Den japanske försvarsspelaren **Yasuyuki Konno** kommenterade matchen:

"De pressade oss hela vägen, vi ville spela vår fotboll även fast vi spelade borta, men i nästan 90 minuter var det Nordkorea som kontrollerade spelet."

Den koreanska dominansen var så total att den japanske lagkaptenen **Makoto Hasebe** efter matchen bad om ursäkt till de japaner som sett matchen på TV och de 150 japanska supportrar som rest till DFRK för att se matchen på plats. Han sade:

"Det är nedslående att förlora sådär. Vi kommer använda dagens erfarenhet för att göra bättre ifrån oss i kommande matcher".

För det koreanska laget var segern en viktig sportslig framgång som kommer att stärka lagets självförtroende, men framför allt var det en liten revansch på den forna kolonialmakten. Segern firades stort av de tiotusentals koreanska fansen på plats på **Kim Il Sung-stadion**.

Hetsen mot Demokratiska Folkrepubliken Korea tar sig till uttryck även inom sporten, som vanligen påstås inte ha med politik att göra. Ett annat exempel är ryktet som spreds efter att DFRK slagits ut ur fotbolls-VM att deras landslagstränare dömts till straffarbete för lagets misslyckande. Detta kunde senare avfärdas som rena fantasier. (Se mer om den händelsen på svenskkoreanska.se)

Nils O Mollberg

Historien i gymnasiet

Forts. från sid 11

den väpnade attacken och återställa internationell fred och säkerhet i området"

Båda texterna fortsätter sedan med att påpeka att FN-beslutet var möjligt på grund av Sovjetunionens bojkott av FN.

Skillnaden mellan dessa två beskriv-

ningar kan tyckas liten, men är allt annat än bara språklig. 1989 utelämnas skuldfrågan ur texten och därmed blir det upp till läsaren själv att ta ställning till vilken sida som startade kriget. Arton år senare har samhällsklimatet förändrats och författarna pekar nu ut Demokratiska Folkrepubliken Korea som skyldiga till krigets utbrott.

Ovanstående är bara ett exempel på

hur den negativa bilden av Demokratiska Folkrepubliken Korea sprids i samhället, men då det rör sig om en lärobok i historia som av många ungdomar uppfattar som objektivt sann så är det desto allvarigare. För oss som försöker presentera en mer nyanserad bild av landet och dess utveckling utgör den ytterligare en kapp i hjulet.

Oskar Mölleby